

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Ύπουργείου της Παιδείας ως το κατ' ἔξοχον παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν ἡρώαν ἡμῶν ὑψηλοῦς καὶ ὑπὸ του Οἰκουμένικου Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ο μπαμπάς: — Ἡ μαμά σου. Τότ', θά σου κάμῃ ὄρωρ έναν ἀδελφούλη ἢ μιὰ ἀδελφούλα. Ποῦ ἀπὸ τὰ δύο προτιμᾶς;

Ο Τότ'ος: — Ἄν δὲν περάσῃ τὴ μαμά. καλύτερα νὰ εἶνε ἕνα ἀλλογάκι.

Ἐστάλῃ ἀπὸ τὸ Θαλασσοπούλι του Στόλου

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα: Ἀλέξανδρος ὁ Μακαδών, α. (I. T.) Βυζαντινῆ Ἀγγῆ, α. (Γ. Α.) Νυχτοπούλι κ. (M. X.) Ἐίμαι Κυπρία, κ. (Α.Τ.) Τετραλείων, α. (Χράπ!)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀναλάβω: τὸ Μηθωνιαϊκὸν Ἰδεῶδες (O) με ψευδωνυμῶσος Δεσφίους, Χίους, Κρήτας, Ροδίους καὶ Σαυροναύους.— Ἡ Μινόνα (O) με Ναυτάκι τῆς Δέσφου, Πειθαμένα Ὀρειοτ. Γλυκὴ Παρελθόν, Μαγευμένη Ἀμμουνδιά.

Ἡ Διάπλαισις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς Φάουρα (ἐλθθήσαν) Νιόβην (ἔσπειλα ἐκ νέου τὸ 30 καὶ 31) πρὸς τὸ παρὸν κίνδυνος τοῦ πολέμου ἀπεσθθήθῃ ἀρτίτερον ὅμως, παῖς ξεύρει! Ἡμιστοιχοπύλαν (τὴ ὥρατα ποῦ περνάτε! νὰ ἡμιον κ' ἐγὼ ἐκεῖ!) Ἐνάων Δυκεῖου (ἔσπειλα ἐκ νέου 31—35) Κυριατίζωναν Κνωρόλευκον [χαίρω πολὺ] Μηθωνιαϊκὸν Ἰδεῶδες (σ' εὐχαριστῶ δι' ὅσα γράφετε) Κάστρον Καλαμῶν (ὥρατα ἢ ἐπιστολὴ σου σὲ τιμᾶ πολὺ ἢ ἀγάπη ποῦ αἰσθάνεσαι διὰ τὸν φίλον σου) Ἐ. Ζεν. (μ' αὐτὸ εἶνε προσωρινὸν) δὲν καθιερώθῃ ἢ τετρασιτίλους ἐκδοῖς ὅσον διὰ τὰς εἰκόνας ἀδύνατον νὰ λείψουν τὸ φύλλον θὰ ἔγανεν ὅπως διόλου τὸν χαρακτήρα του) Ἐλπιδοφόρον Κνωρόλευκον (ἔσπειλα ὄχι με δύο ψευδώνυμα δὲν ἐπιτρέπεται) Ἐλληροπυλίου τοῦ Ἀλφίον (περὶ ὅσα ἔσπειλα) Βυζαντινῆ Ἀγγῆλη (ἐνεκρίθη καὶ ἂν σ' εὐνοῖσῃ ὁ κλῆρος, θὰ δημοσιουθῇ) Ἀπόγονον Κατήχησάτου (καλὸς νὰ ἔλθῃ) Θαύμισσοπούλι τοῦ Στόλου (ἔγω δὴ γίγνομαι καὶ εἰς τὴν Σπάρτην, ἀλλὰ τότε ποῦ θὰ πᾶς, θὰ με διαδόσῃς περισσότερον) Νικ. Κ. Κοκ. (σοῦ ἔσπειλα τιμοκατάλογον ἅμα λάβω τὸ αντίτιμον, θὰ σοῦ στείλω ἄλλους τίμους παραγγελίας) Ἀπόγονον Ἐξουαῖα (ἔλαβα εὐχαριστῶ) Κῆμι τοῦ Ἰορίου (ἔσπειλα) Πευγιτην Νεροῦδιούλη, Δαρφοστοφῆ Βασιλεία, Ταυτάμ-Τσιπῆρ, Ὀμοιωτὴν Ἡθάκηρ, Δελφίνα, Γενναίουφορον Στρατηλάτην, Μεγάλην Ἑλλάδα κτλ. κτλ.

Εἰς ὄσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 146ος Διαγωνισμὸς Λύσεων Αὐγουστου-Νοεμβρίου

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 9ης Νοεμβρίου

226. Δεξιόγραφος

Τὸ πρῶτον εἶνε πρόθεσις. Ἠλίς τὸ δεύτερον μου Σταυροκοπέσαι ἔντρομος Ἥμπερς εἰς τὸ σύνολόν μου.

227. Συλλαβογράφος

Τρία γράμματα ἐνοίνεις Μ' ἄλλο ἕνα γαλλικόν. Κ' ἕνα συμπλεγμὰ δηλώνεις Ἀστρων. μετὰ θαιμασθῆν.

228. Μεταγραμματισμὸς

Μὲ πὶ περπατᾷ. Μὲ χὶ τὸ πατᾷ. Ἐστάλῃ ὑπὸ τοῦ Ναυάρχου Μισοῦλη

229. Αἶνιγμα

Ρωμαῖος στρατηγὸς τάσπενκόν μου Καὶ ζῶον φορητὸν τὸ θηλικόν μου.. Ἐστάλῃ ὑπὸ τοῦ Γενναίουφορου Στρατηλάτου

430. Ἀσπῆ

Νάντικατασταθὸν οἱ ἀστερίσκοι διὰ γραμμάτων ὄσως ὥστε ναυαγνώσκονται: ὀρίζοντιος πολλῆς θισσαλικῆ καθέτος υπολογιστῶν διαγωνίως δευτέρως τῆς Βουλγαρίας καὶ ἔλλαμα θρησκευτικόν.

431. Ἐπιγραφή

Α Δ Α Κ Ν Ρ Υ Ο Ν Ι Ο Λ Ι Φ Ο Ι Γ Π Ν Ο Τ Σ Η Ν Α Κ Τ Η Μ Ο Η Α Χ Ε Ξ Ο Η Ν Α Σ Ζητείται ἡ ἀνάγκωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης. Ἐστάλῃ ὑπὸ τῆς Ἡρωϊκῆς Σάμου

432. Φωνηεντόλιπον

μ - ψθσ - ὄδλας Ἐστάλῃ ὑπὸ τῆς Ἡρωϊκῆς Ρόδου

433. Γρίφος

κτον κτον κτον κτόν κτόν κτόν κτόν ΚΑ κώπ κτόν κτόν κτόν Ἐστάλῃ ὑπὸ τοῦ Δὸν Κιζώτου

Μικρὰ Ἀγγελίαι

Ἐστάλῃ ὑπὸ τοῦ Στάτου Ἑλλάδος

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 37ου ΦΥΛΛΟΥ (Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 299)

Ἄθηνων: Γ. Ἄλ. Κοκαλῆς, Ὄδ Ν. Καλλιμικος, Θ. Ν. Φεγγαῖος, Κ. Δ. Ἐλευθεροδάκης, Λεω. Α. Χαροπούλης, Κ. Α. Λόντος, Δεσ. Ν. Ἀρναῖτης, Δημ. Ὄρ. Κατωφίτης, Ἐδωγγεῖα Ν. Σπύθου, Ἀσπασία Μ. Βουρίου, Δημ. Μ. Βουρτζός.

Ἡρακλείου: Χαρ. Γ. Λιαπάτης, Κιρκ. Βορσαδου.

Θήρων: Κ. Σ. Κατιχιωάννου, Σωτ. Παπαγγέλου.

Καβαλλᾶς: Πέτρος Χ. Κοτῆς, Καλαμών: Νέος Βουλγαροκόπος ΔΑΡΙΣΣΗΣ: Βασίλ. Λαγός, Πανος Παπαγιαννῶ, Βόσ. Κ. Ἀστραϊδῆ, ἈΑΡΝΑΚΟΣ: Κων. Σ. Κτωγιθῆς, Παναγ. Κτωγιθῆς.

Μεγαρῶν: Σταθῶς Ν. Κλαμαρῆς.

Πάτρων: Χρ. Γ. Βαρθαῖτης, Ἄχιλ. Ν. Ἐδωγγεῖου, Πατρινοῦ Ναυτοπούλου, Σπυριδούλα Τσεντζῆ, Κων. Γ. Γκόλας.

Πεπραῖος: Ἄλεξ. Ἀδ. Οἰκονομοπούλος, Θ. Γ. Εαγγελος, Α. Γ. Βαγγελος.

Συρού: Ἰω. Μωραῖτης, Νικ. Ι. Βάτης, Ἄννα Δ. Βάτη, Χαρίκλεια Α. Βάτη.

Χαλκιδῶς: Εὐάγ. Θ. Βαρθῆς.

Χίου: Νικ. Κ. Κοκαλῆς.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐρόντων ὁρθὴν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐπέθεσαν εἰς τὴν Κληροῖδα καὶ ἐκλήρωθη ὁ ἐν Ἀθήναις ΛΕΩΝΙΔΑΣ Μ. ΑΡΝΙΩΤΗΣ, ὁ ὁποῖος ἐνεργόσθη διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου καὶ παροκαλεῖται νὰ μὲς δηλώσῃ τὴν διεθυσθῆν του.

Πλεονόζει δραχμῇ 1,30 διὰ τὴν προσεχῆ ἔβδομάδα.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Table with columns for 'Ἐσωτερικῶς' and 'Ἐξωτερικῶς' listing subscription rates in drachmas and francs for various durations (yearly, 6 months, 3 months).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Α. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15

Περίοδος Β'.—Τόμος 21ος

Ἐν Ἀθήναις, 13 Σεπτεμβρίου 1914

Ἔτος 36ον.—Ἀριθ. 41

Ο ΛΟΥΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΜΑΡΟΚΟΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΣΥΛΕΣ ΣΤΡΑΝΣΕΛ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ' (Συνέχεια)

Πραγματικῶς, ἡμπόρεσε νὰ κάμῃ ὀλίγα βήματα καὶ, στήριχθῆς εἰς τὸν παραστάτην τῆς θύρας, ἐκύτταξε τί ἐγίνετο εἰς τὴν αὐλήν. (* Ἄλλ' ὅ, τι εἶδε, θὰ τὸ ἐφάνη ἐκτόκτως ἐνδιαφέρον, διότι ἔκαμεν ἀμέσως ἕνα αὐ.. ὠ!.., τὸ ὅποῖον συνήθιζεν ὄσως τῷ ἤρκετο ἐξαφανικᾶ κερμῖα καλὴ ἰδέα.

τον με τὸν «Δεκωβίλ». Ὁ μηχανικὸς εἰδοποιήθει, ἔβαλε φωτιὰν εἰς τὴν μηχανήν, συνεδρασε μετ' αὐτῆς ἕνα βαγονάκι με κάκικους βελουθένιους καναπέδες, καὶ ὡς ἀμαξῆς, καθισμένος ὁ ἴδιος ἐμπρός, ἐπερίμενε τὴν ἀρῆσιν τοῦ κυρίου του.

Τὸ μικρὸν αὐτὸ τρακίον, ἀσθμαίνον ὑπὸ ἀτμῶν εἰς τὴν αὐλήν τοῦ Κουανῶ

λοῖπόν καλλίτερα;

—Ναί, ἀπεκρίθη ὁ Τζούλης, κατ᾿αὐτὸν ἀκόμη τὸ τρακίον, σῦμπανθ ὅμως καὶ στάσου κοντὰ μου.

—Γιατί; ἠρώτησεν ὁ Λουλού.

—Τώρα θὰ ἰδῆς! εἶπεν ὁ Τζούλης, σύρων ἀπὸ τὸ χεῖρ τὸν μικρὸν τοῦ φίλον εἰς τὴν γωνίαν τοῦ τοίχου.

Ὁ Τζούλης εἶπεν, ὅτι ἡ μηχανὴ ἦτο κενή. Ὁ μηχανικὸς θὰ τὴν ἄριστος μίαν στιγμὴν, διὰ νὰ φέρῃ ἀπὸ τὸ ἐργαστήριον κανένα πρόγμματα ποῦ εἶχε λησμονήσῃ.

Ἐἶπαμεν εἰς προηγούμενον κεφάλαιον, ὅτι ὁ Σουλτᾶνος, μετὰ τῶν ἀναριθμητῶν φαντασιοληξιών του, εἶχε κατασκευάσῃ κ' ἕνα μικρὸν σιδηρόδρομον, συστήματος Δεκωβίλ, ὁ ὁποῖος ἀνεχώρει ἀπὸ τὴν αὐλήν τοῦ ἀνακτόρου του καὶ ἔρθανεν ὡς τοῦς κήπους τοῦ Δάρ-Δαμπιρῆος.

Ἐπὶ εἶδε λοιπόν εἰς τὴν αὐλήν;

Ἐἶπαμεν εἰς προηγούμενον κεφάλαιον, ὅτι ὁ Σουλτᾶνος, μετὰ τῶν ἀναριθμητῶν φαντασιοληξιών του, εἶχε κατασκευάσῃ κ' ἕνα μικρὸν σιδηρόδρομον, συστήματος Δεκωβίλ, ὁ ὁποῖος ἀνεχώρει ἀπὸ τὴν αὐλήν τοῦ ἀνακτόρου του καὶ ἔρθανεν ὡς τοῦς κήπους τοῦ Δάρ-Δαμπιρῆος.

Ἐπὶ κατ' ἀρχὰς διεσκέδασε πολὺ μετὰ τὸν σιδηρόδρομόν του, ὁ Ἀμουκαί-Ἄδελὰζιζ μετ' ὀλίγον τὸν ἐβαρύνθη καὶ τὸν ἐγκατέλειπεν.

Αἱ γραμμαῖ ὅμως ὑπῆρχον ἀκόμη καὶ εἰς ἕν ἐργαστήριον, πλησίον ἐκείνου ὅπου ἤρξαζτο ὁ Τζούλης, ὁ μηχανικὸς ἐπερίμενε, ἔτοιμος πάντοτε νὰ θερμάνῃ τὴν μικρὰν ἀτμομηχανὴν του, ἂν ποτε ἤρκετο πάλιν εἰς τὸν Σουλτᾶνον ἢ ἐπιθυμία νὰ τὴν χρησιμοποιοῖσῃ.

Ἀκριβῶς λοιπόν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὁ Σουλτᾶνος ἐπεθύμησε νὰ κάμῃ ἕνα περίπα-

Ἦτο ὁ ἐβραῖος Σίμων, προμηθευτὴς τῶν Ἀνακτόρων. (Σελ. 306, στ. γ')

Καθ' ἣν στιγμὴν συνελαμβάνεν ὁ σπουδαστὴς αὐτὴν τὴν ἰδέαν, ὁ Λουλού ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὴν συναυλίαν.

—Μπα; τὴν εἶπε μετὰ χαρὰν; εἶσαι λοιπόν καλλίτερα;

—Ναί, ἀπεκρίθη ὁ Τζούλης, κατ᾿αὐτὸν ἀκόμη τὸ τρακίον, σῦμπανθ ὅμως καὶ στάσου κοντὰ μου.

—Γιατί; ἠρώτησεν ὁ Λουλού.

—Τώρα θὰ ἰδῆς! εἶπεν ὁ Τζούλης, σύρων ἀπὸ τὸ χεῖρ τὸν μικρὸν τοῦ φίλον εἰς τὴν γωνίαν τοῦ τοίχου.

Ὁ Τζούλης εἶπεν, ὅτι ἡ μηχανὴ ἦτο κενή. Ὁ μηχανικὸς θὰ τὴν ἄριστος μίαν στιγμὴν, διὰ νὰ φέρῃ ἀπὸ τὸ ἐργαστήριον κανένα πρόγμματα ποῦ εἶχε λησμονήσῃ.

Ἐἶπαμεν εἰς προηγούμενον κεφάλαιον, ὅτι ὁ Σουλτᾶνος, μετὰ τῶν ἀναριθμητῶν φαντασιοληξιών του, εἶχε κατασκευάσῃ κ' ἕνα μικρὸν σιδηρόδρομον, συστήματος Δεκωβίλ, ὁ ὁποῖος ἀνεχώρει ἀπὸ τὴν αὐλήν τοῦ ἀνακτόρου του καὶ ἔρθανεν ὡς τοῦς κήπους τοῦ Δάρ-Δαμπιρῆος.

Ἐπὶ εἶδε λοιπόν εἰς τὴν αὐλήν;

Ἐἶπαμεν εἰς προηγούμενον κεφάλαιον, ὅτι ὁ Σουλτᾶνος, μετὰ τῶν ἀναριθμητῶν φαντασιοληξιών του, εἶχε κατασκευάσῃ κ' ἕνα μικρὸν σιδηρόδρομον, συστήματος Δεκωβίλ, ὁ ὁποῖος ἀνεχώρει ἀπὸ τὴν αὐλήν τοῦ ἀνακτόρου του καὶ ἔρθανεν ὡς τοῦς κήπους τοῦ Δάρ-Δαμπιρῆος.

Ἐπὶ κατ' ἀρχὰς διεσκέδασε πολὺ μετὰ τὸν σιδηρόδρομόν του, ὁ Ἀμουκαί-Ἄδελὰζιζ μετ' ὀλίγον τὸν ἐβαρύνθη καὶ τὸν ἐγκατέλειπεν.

Αἱ γραμμαῖ ὅμως ὑπῆρχον ἀκόμη καὶ εἰς ἕν ἐργαστήριον, πλησίον ἐκείνου ὅπου ἤρξαζτο ὁ Τζούλης, ὁ μηχανικὸς ἐπερίμενε, ἔτοιμος πάντοτε νὰ θερμάνῃ τὴν μικρὰν ἀτμομηχανὴν του, ἂν ποτε ἤρκετο πάλιν εἰς τὸν Σουλτᾶνον ἢ ἐπιθυμία νὰ τὴν χρησιμοποιοῖσῃ.

Ἀκριβῶς λοιπόν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὁ Σουλτᾶνος ἐπεθύμησε νὰ κάμῃ ἕνα περίπα-

Κανείς ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτας καὶ τοὺς μαύρους δὲν ἐπρόσεξε, δὲν ὑπόπτευθη, ὡς ἔβλεπον ἀπλῶς, ὅτι ὁ Τζούλης διωρήσθη ὀδηγῶς τοῦ τρακίον. Ἡ λευκὴ στολή του, μηχανικοῦ στολή,

καθίστα την υπόθεσιν αὐτήν εύλογωτάτην.
Μάλιστα εύρέθη πρό του ρυθμιστοῦ, ὁ Τζούλης τὸν ὠθησε λέγων:
— Φθάνει νὰ εἶνε αρκετὴ ἡ πίεσις!
Ἦτο διότι ἀμέσως ἡ μικρὰ ἀτμομηχανὴ ὠλισθήσεν ἐπὶ τῶν σιδηρῶν γραμμῶν. Χωρὶς τὴν παραμικρὰν υποψίαν, ὅτι ἐκεῖνος ποῦ τὸ ὠδηγούσε, δὲν ἦτο ὁ συνήθης μηχανικός, οἱ στρατιῶται καὶ οἱ μαῦροι παρεμέρισαν πρό του κινουμένου τριάντου, τὸ ὅποιον ἐβλεπαν μὲ περιέργειαν, νομίζοντες ὅτι ἔκαμνε καμμίαν δοκιμὴν πρὶν παραλάβῃ τὸν Σουλτάνου.

Ὁ Τζούλης καὶ ὁ Λουλοῦ ἐφθασαν οὕτως εἰς τὸ ἄκρον τῆς αὐτῆς, διέγραφον τὴν καμπύλην, ἢ ὅποια διήρχετο ὑπὸ τὸν πολὺν καὶ ἐξήλθον εἰς τὴν μεγάλην κεντρικὴν αὐλῆν.

Βλέποντες τὸ μικρὸν αὐτοκρατορικὸν τριάνον, οἱ φρουροὶ τῆς πόλης ἔσπευσαν νὰ τὴν ἀνοίξουν διὰ νὰ περάσῃ.

Τότε ὁ Τζούλης ἤϊξσε τὴν ταχύτητα. Διήλθε τὴν δεινροστοχιαν, ἢ ὅποια ὠδήγει πρὸς τὴν κυρίαν ἐξόδον. Ἴν ἔμπροσθεν ἕμενον ἀκόμη νὰ ὑπερπηδήθῃ: ἢ φρουρά, ἢ ὅποια ἴστατο εἰς τὸ τέλος αὐτῆς τῆς δεινροστοχιᾶς κ' ἐπέβλεπε τοὺς εἰσερχομένους καὶ τοὺς ἐξερχομένους.

Γενναίως, πρὶν φθάσῃ εἰς τὸ ἐπικίνδυνον ἐκεῖνο σημεῖον, ὁ Τζούλης ἐτράθη τὸ στήθιν τῆς σφυρίκτρας κ' ἔκαμνε νάντη γήσσαν πέντε-ἕξ σφυρίμοι ὀξεῖς κ' ἐπίδητρικοί.

Ὁ ἀξιωματικὸς τῆς φρουρᾶς, βλέπων τὸ αὐτοκρατορικὸν τριάνον ὀδηγούμενον ἀπὸ μηχανικὸν μὲ ἀνακτορικὴν στολήν, ἠπατήθη ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι καὶ διέταξεν ἀποτόμως τὸ πλῆθος, τὸ ὅποιον συνωστίζετο ὑπὸ τὴν ἄψίδα τῆς πόλης, νὰ παραμερίσῃ.

Μετ' ὀλίγας στιγμᾶς, τὸ τριάνον ἐξωμύσεν εἰς τὴν ἐξοχὴν, τὴν ὅποιαν διέσχισε μὲ ὄλην τὴν ταχύτητα τῆς μηχανῆς.

— Κράμπα νὰ μὴ μπορούμε νὰ ἐξακολουθήσωμε ἔτσι, ὥσ τὸ Παρίσι! ἀνέκραξεν ὁ Τζούλης.

Ὁ Λουλοῦ ὅμως, ὁ ὅποιος δὲν ἦτο ἀψηλοκλιμένος μετὰ τὴν διεύθυνσιν τῆς μηχανῆς, ἐκτίταξεν ὀπίσω του καὶ διέκρινε μίαν κίνησιν ἀσυνήθη. Ἐράνησαν ἰππεῖς, οἱ ὅποιοι ἐξώρμησαν ἀπὸ τὴν πύλην εἰς τὸν δρόμον μετὰ καλπασμόν. Μεταξὺ αὐτῶν, ἐφαίνετο καθαρά ἡ λευκὴ στολή του ἐχθροβισθέντος μηχανοδηγοῦ καὶ ὁ κεφαλόδεσμος του χαλκίμπ.

«Ἐφρόντισε κατόπιν νὰ βουλώσῃ τὰ βαρέλια μετὰ τὰ σκεπάσματα των...» (Σελ. 306, στ. γ')

— Τζούλη! Τζούλη! μὴς κυνηγοῦνε!
— Τόξερα, ἀπεκρίθη ὁ Τζούλης, ἀλλὰ ποῦ νὰ μὴς φθάσουν! ἡ μηχανὴ μας τρέχει πρὸ γρήγορα ἀπ' αὐτοῦς.

Πραγματικῶς, ὁ αὐτοσχέδιος μηχανοδηγὸς εἶχε δώσει τότεν ταχύτητα εἰς τὴν ἀτμομηχανήν, ὥστε τὸ τριάνον ἐκινδύνευεν ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν νὰ ἐκτροχιασθῇ. Χάρη εἰς τὴν μεγάλην αὐτὴν ταχύτητα, ὁ ὄμιλος τῶν ἰππέων ἐγένεν μικρότερος καὶ τέλος ἐξηφανίσθη εἰς τὸν ὀρίζοντα.

— Νίκη! ἐφώνησεν ὁ Τζούλης, τοῦς ἀφίσταμ πιᾶν!
«Οἱ ταξιδιῶται ἀλλάζου τριάντο!»

Ἡ γραμμὴ τοῦ μικροῦ σιδηροδρόμου, διασχίζουσα τοὺς κήπους ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον, ἐδιήρχετο εἰς ἕνα δρόμον διασταυρούμενον μετὰ τὸν δρόμον τῆς πόλεως.

Εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος, ὁ Τζούλης εἶδεν ἕνα πελώριον κάρρον μετὰ ἕξ μουλάρια, σταματισμένον ἐπάνω εἰς τὴν γραμμὴν. Ἐσφύριξε δυνατὰ. Ὁ καρραγιώγους ὅμως— ἕνας γέρον μετὰ ἀσπερν γενειάδα, — δὲν κατώρθωσε, μετ' ὄλας του τὰς προσπάθειάς, νὰ τραβῆσῃ, τὸ κάρρον.

Ὁ Τζούλης τὸν ἦκουσε νὰ βλασφημῇ τὰ μουλάρια του εἰς γαλλικὴν γλῶσσαν, μετὰ προφορὰν ἀλαστιανήν. Δὲν ἐδίστασε τότε. Ἐκράτησε τὴν μηχανὴν του καὶ, πρὸς μεγάλην ἐκπλήξιν του Λουλοῦ, ἐφώνησε πρὸς τὸν γέροντα:
— Τρεῖς χιλιᾶδες φράγκα, ἂν μὴς ἀρίσως νὰ μπορούμε ἐπὶ ἄδεια βαρέλια, ποῦ ἔχεις φορτωμένα μέσα ἐπὶ κάρρο σου!
Ὁ ἄνθρωπος ἐκτίταξε τὰ δύο παιδιὰ, ποῦ κατέβησαν ἀπὸ τὸ τριάνον, ἐμπληκτος καὶ διστάζων.
— Ἐσσαρες χιλιάδες! ἐφώνησεν ὁ σπουδαστῆς. Γρήγορα ὅμως, γιατί μὴς κυνηγοῦνε!
— Ὄριστε λοιπόν! ἀπεκρίθη ὁ γέρον, δελεασθεὶς ἀπὸ τὴν προσφορὰν τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ποσοῦ.
Ὁ Τζούλης ὅμως δὲν ἔσπευτε νὰ δαχθῇ τὴν πρόσκλησιν τοῦ καρραγιώγους. Ἀνέβη πάλιν εἰς τὴν μηχανήν, τὴν ὅποιαν

«Ὁ Μάρμπα-Σίμων προσεπάθησε νὰ ἐνθουσιάζῃ.»

ἔθεσεν εἰς κίνησιν. Καὶ μόλις ἐξεκίνησε τὸ τριάνον, ἐπήδησε κάτω καὶ εἶπε:
— Τώρα ἐμπρός, γρήγορα! Σὲ πέντε λεπτὰ οἱ ἰππεῖς θὰ εἶνε ἐδῶ.
Ὁ γέρον τὸς ἐβόηησε νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸ ἀπὸ τὰ ἄδεια βαρέλια, τὰ ὅποια ἀπεπέλουν τὸ φορτίον του. Ἐφρόντισε κατόπιν νὰ τὰ βουλώσῃ μετὰ τὰ σκεπάσματα των, καὶ τὰ κάρρον ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον του, ὡς νὰ μὴ συνέβη τίποτε.

Μετὰ πέντε λεπτὰ, καμμία δεκαριά ἰππεῖς, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ὁ μηχανικὸς τοῦ μικροῦ σιδηροδρόμου, ἐπέρασαν διπλα ἀπὸ τὸ κάρρον μετὰ μεγάλον καλπασμόν.

Ὅλοι εἶχαν προσηλωμένα τὰ βλέμματα εἰς τὸ τριάνον, τὸ ὅποιον ἐφηνεν ἐμπρός των μετρίαν ταχύτητα καὶ ὅπου ἐνόμιζαν ὅτι θὰ εὐρίσκοντο ἀκόμη οἱ μικροὶ Γάλλοι. Ἦσαν δὲ βεβαίωτοι, ὅτι θὰ τοὺς συλλάβουν, διότι ἤξευραν ὅτι μετὰ ἐν χιλιόμετρον ἀκόμη, ἡ γραμμὴ ἐτελειῶνε καὶ τὸ τριάνον κατ' ἀνάγκην θὰ ἔσταματοῦσε.

Ὁ Λουλοῦ καὶ ὁ Τζούλης, καθένας εἰς τὸ βαρέλι του, ἐπερίμεναν μετ' ἀγωνίαν τὸ ἀποθνήσκον. Ὁ καρραγιώγους ἔτραγουδούσεν ἕνα τραγοῦδι ἀραβικόν. Ἐπέκρασεν οὕτω μισὴ ὥρα, ἢ ὅποια ἐφάνη εἰς τὰ δυστυχῆ παιδιὰ ὀλόκληρος αἰὼν. Διότι ἐροθύντο ὅτι ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν θὰ ἐπέστρεφον εἰς τὸ κάρρον οἱ ἰππεῖς καὶ θὰ τοὺς ἐξετρέπωσαν εἰς τὰ βαρέλια των.

Ἀλλὰ δὲν συνέβη αὐτό. Οἱ στρατιῶται τοῦ Σουλτάνου, ἀφοῦ ἐφθασαν τὸ τριάνον, τὸ ὅποιον εἶχεν ἀνατραπῆ καὶ κατασυντριεθῆ, εἰς τὸ τέμα τῆς γραμμῆς, εἶδαν ὅτι δὲν εὐρίσκοντο πλέον ἐπ' αὐτοῦ οἱ δύο Γάλλοι.

Ἐπέθεσαν λοιπόν ὅτι θὰ εἶχαν πέσῃ εἰς τὸν δρόμον, καὶ ἐγύρισαν ὀπίσω, βραχυποροῦντες καὶ κυττάζοντες μετὰ προσοχὴν, διὰ νὰ νᾶκαλυψοῦν... τὰ πτώματα των.

Χωρὶς τὴν παραμικρὰν υποψίαν, ἐπέρασαν πάλιν διπλα ἀπὸ τὸ κάρρον μετὰ βαρέλια, τοῦ ὁποίου ἄλλως τε ἐγνώριζαν τὸν ἰδιοκτήτην: ἦτο ὁ ἐβραῖος Σίμων, προμηθευτῆς τῶν Ἀνακτόρων. Ὅταν, μέσ' ἀπὸ τὰ βαρέλια των, ὁ Λουλοῦ καὶ ὁ Τζούλης ἤκουσαν τὰ βήματα τῶν ἰππέων, ποῦ ἀπεμακρύνοντο ἐπιστρέφοντες, ἤρχισαν νὰναπνεύσων ἐλευθέρως.

(Ἐπεται συνέχεια)

«Πιάστε τον κ' αὐτόν! διέταξεν ὁ Δουάλλ».

πήσε τὸ κουδοῦνι καὶ τοῦ ἀνοῖξε μίαν γριὰ θυρωρὸς μετὰ κεφαλὴν ὡς κουνουδάγιας. Χωρὶς προσίμια, τῆς ἐφάνερωσε τὴν ἰδιότητά του καὶ τῆς ἐζήτησε πληροφωρίαν περὶ τῆς δεσποινίδος Ἀρνῶ, τὴν ὅποιαν περιέγραψε.

— Δὲν γνωρίζω αὐτὸ τὸ ὄνομα, ἀπεκρίθη ἡ θυρωρὸς, παραγμένη κάπως ἐνώπιον τοῦ ἀστυνομικοῦ ἐννοῶ ὅμως γιὰ ποῖά μοῦ μιλῆτε. Λοιπόν, αὐτὸ τὸ κορίτσι δὲν μένει ἐδῶ. Μετὰ παρακάλεσε μόνο νὰ δέχομαι τὴν ἀλληλογραφία τῆς καὶ νὰ ἐρχεται ἢ ἴδια νὰ τὴν παίρνει. Τῆς γράφουν μετὰ τὸ ὄνομα «δεσποινίς Ἀβρίλ». Καθε-

ΕΡΒΕΛΙΝ ΚΑΤΑ ΠΛΟΚ
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ
(Συνέχεια ἴδε σελ. 303)

Ὁ Ἐρβελὶν ἐπῆρκε ἄλλο αὐτοκίνητον καὶ ἐξεκίνησε. Μετὰ μισὴν ὥραν ἢ δεσποινίς Μαρσέλ Ἀρνῶ ἦτο κλεισμένη καλὰ εἰς τὸ ἀστυνομικὸν κρατητήριον.
Ὁ Ἐρβελὶν ἐβγάλε τὰ γυναικαῖα, ἐφάρσε τὴν στολὴν του καὶ ἐπῆγεν ὁ ἴδιος εἰς τὸν ἀδαμαντοπόλην τὸν κλειμένον σάφειρον. Ἐπειτα μετέβη εἰς τὴν ὄδον Ἀρυγδαλεῶν, 113.
Ἦτο ἕνα μεγάλο, παλιὸ κ' ἔλαεινὸ σπίτι τὸν καζάρμα. Ὁ Ἐρβελὶν ἐκτύ-

«Πιάστε τον κ' αὐτόν! διέταξεν ὁ Δουάλλ».

ἄλκοσικῶ, εἰσήλθεν εἰς τὴν ταβέρναν τοῦ μάρμπα-Λεζάρ (*), κρατῶν ἕνα δέμα. Ἐνῆς χονδρὸς ὑπηρέτης, μετὰ κόνινο μουστάκι, ἐκοιμάτο περιμένων τοὺς πελάτας.
— Μάρμπα Λεζάρ, ἐγὼ θὰ σοῦ κάμω ἀπόψε τὸν ὑπηρέτην, εἶπεν εἰς τὸ αὐτὸ ταβερναῖο ὁ ἐργάτης, ὁ ὅποιος δὲν ἦτο παρὰ ὁ Ἐρβελὶν. Διότι μετὰ μίαν προφασὶν αὐτὸν περὶ ἔχεις. Ἀπόψε θὰ ἔλθουν ἐδῶ κάποιοι παστρικοί.
— Καλὰ, ἀπεκρίθη ὁ Λεζάρ, δὲν θὰ

μέρα σχεδὸν ἔχει ἀπὸ ἕνα γράμμα καὶ μοῦ δίνει πενήντα λεπτὰ.
— Γιὰ νὰ μὴ χάσῃς τίποτε, σοῦ δίνω μίαν δραχμὴν. Δός μου τὸ γράμμα ποῦ ἔχεις.
Ἡ γριὰ ὑπήκουσε καὶ ὁ Ἐρβελὶν ἔφηνεν εὐχαριστημένος μετὰ τὸ γράμμα, τὸ ὅποιον περιείχε τὰς ὀλίγας αὐτὰς λέξεις:
«Ἡ Ἀστυνομία ἔκαμε χθὲς τὸ βράδυ ἐφοδὸ στοῦ μάρμπα-Λεζάρ. Ἀπόψε βέβαια δὲν θὰ κἀμῃ καὶ θὰ εἰμεθα ἡσυχιοί. Ἐλα τὰ μεσάνυχτα. Ἀν ὁ Πλόκ καὶ ὁ Γατομήτης ἐγύρισαν ἀπὸ τὸ ταξεῖδι, θὰ ἔλθουν κ' αὐτοί. — Ὁ ἄλλος.»

Ἐκεῖνο εἶπε σπουδαῖο! ἐσυλλογίσθη ὁ Ἐρβελὶν. «Καὶ ἀφοῦ ἡ δεσποινίς Ἀβρίλ Ἀρνῶ δὲν θὰ μπεράσῃ νὰ πάῃ ἀπόψε, ὡς τὴν ἀντικαταστήσῃ τοῦλάχιστον ἐγὼ.»
Ὁ μάρμπα-Λεζάρ ἦτο συνεννοημένος μετὰ τὴν Ἀστυνομίαν καὶ τὴν ἐδοκίμασεν εἰς τὸ ἔργον τῆς πληρωνόμενος διὰ τὰς ἐκδουλεύσεις του ἀπὸ αὐτῆν. Ἀλλ' ἐπειδὴ αὐτὸ ἐγένετο σπανίως καὶ μετὰ μεγάλην ἐφρόνησιν, κανεὶς ἀπὸ τοὺς κακούργους ποῦ ἐσύγχασαν εἰς τὴν ταβέρναν του, δὲν τὸν εἶχεν ὑποπτεύθῃ.
Μίαν ὥραν μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Ἐρβελὶν ἀπὸ τὴν ὄδον τῶν Ἀρυγδαλεῶν, ἕνας ἐργάτης τοῦ Φωταερίου, μετὰ πλατὺν βελουδένιον πανταλόνι καὶ μετὰ πρόσωπον

ὑποπτεῖται ὅμως ἅμα ἰδοῦν καινούργιον γκαρσόνι; — Μὴ φοβῆσαι καὶ ἐπὶ τὸ μέγεθος βλέπεις, ἔχω ὄ,τι χριταίνεται. Ἄνοιξέ μοῦ μόνο τὴν κάμαρά σου.
Μετ' ὀλίγον, ὁ Ἐρβελὶν ἐξῆρχετο ἀπὸ τὸ δωμάτιον τοῦ Λεζάρ, μεταμορφωμένος τελείως εἰς τὸν χονδρὸν ἐκεῖνον ὑπηρέτην μετὰ τὸ κόκκινον μουστάκι. Ὁ ἴδιος ὁ Λεζάρ, ἂν δὲν ἦτο εἰδοποιημένος, ὅτι ἠπατήτο. Ὁ Ἐρβελὶν ἔγραψε τότε βιαστικὰ ἕνα γραμματάκι διὰ τὸν κ. Κράμπ, τὸ ὅποιον παρέδωκεν ὁ ἴδιος εἰς ἕνα ἀστυφύλακα τῆς ὁδοῦ Μπελβίλ.
(Ἐπεται συνέχεια)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

α.) Παίγνιον
Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Βυζαντινῆς Αἰγλῆς

ΚΑ	ΑΡ	ΠΑΣ	ΡΙ
ΣΑ	ΠΑΑ	ΣΙ	ΦΗΣ
ΚΗΣ	ΝΗΣ	ΒΑΡ	ΖΑ
ΒΑ	ΝΑΣ	ΖΑΠ	ΚΗΣ

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ συλλαβαὶ αὐταί, ὥστε νὰποτελεσθοῦν τὰ ὀνόματα ἕξι ἐθνικῶν εὐσεργετῶν.

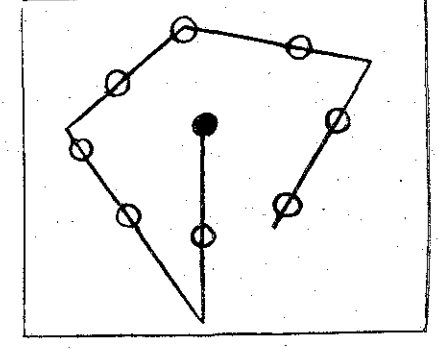
β.) Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Τροπαιούχου Ἑλλάδος
pour pour chacun Dieu soi tous.

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ λέξεις αὐταὶ ὥστε νὰποτελεσθῇ ἕν γινωμικόν

Ἀήλωσις: Αἱ λύσεις—ὁσωνδήποτε ζητημάτων τοῦ αὐτοῦ φυλλαδίου,—συνοδεύονται ὑπὸ ἑνὸς μόνου δικαλέπτου γραμματοσήμου.

Λύσεις τοῦ 39ου φύλλου

α.) Ἴδου πῶς θὰ σβυσθοῦν οἱ κύκλοι διὰ πέντε εὐθειῶν— **β.)** Πύθων, Ἀσπίς, Βόας, Ὑδρος, Ἐχιδνα, Κροταλίας.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Η μαμμά ήμεις εις τὸν οἰκογενειακὸν κύκλον...

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

Ἀθήναι, 38 ὁδὸς Ἐυρυπίδου τὴν 8ην Σεπτεμβρίου 1914.

ΑΛΗΘΕΙΑ. Μονόκοιμη, συνεπλήρωσες τὰ δεκαπέντε...

Θυμάσθε τὴν προῤῥησιν ἀπάντησίν μου εἰς τὴν ὀλίγη Βασιλίττι;

Ὡαὶ Ρόδος, ἀπόδειξις τοῦ ἐστάλη ὑπ' ἀριθ. 2.179.

Τὸ ἕνα Χιωτάκι, μόλις εἶδε τὴν Ἀθλωσίν μου ἐκείνην...

Καὶ ὁ καλὸς φίλος μου Βύρων Κ. Ἀστεριόδης ἀνετίθει...

Τὸ Θαλασσοπούλι τοῦ Στίου μου γράφει: Ἀπὸ τότε ποῦ...

Στυλιανὴ I. A., εὐχαριστοῦσα διὰ τὸ ἐνδιαφέρον. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλοι...

Φαντάζομαι! Ἡπειρωτικὴ Ἀόχη, τί ὄρατα ποῦ θὰ ἐπαίρη...

Ἔμεινεν ἡδὴ τάρκατικὰ τοῦ χέρια, μετὰ τὴν ἐλπίδα...

Ὡραίας ἐπιστολάς μου ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα...

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα Ψευδώνυμα: Ἀσπὴρ τῆς Εὐρώπης, ἄ. (Μ. Α.)...

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν: ἡ Ἰδίη (0)...

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Ἀόξαν τοῦ Ἑλληνικοῦ...

Ὡαὶ Ρόδος, ἀπόδειξις τοῦ ἐστάλη ὑπ' ἀριθ. 2.179. Τὸ ὑπόλοιπον...

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 16ης Νοεμβρίου

434. Δεξιόγραφος

Δύο ζῶα ἂν ἐνοήσω. Τὸν ἐργάτην τὸν πληρώσω.

435. Στοιχειοτονόγραφος

Ἔμεινεν νῆσος τῆς Ἑλλάδος. Ἄν προσθέσῃς ἕν στοιχεῖον...

436. Δίνιγμα. Ἄν μου κόψῃς τὴν οὐράν. Ὅρα τότε...

437. Ἀντεροτραμμένη Πυραμὶς. * * * + * * * = Ἑυρωπαϊκὴ πρωτεύουσα...

438. Ἐπιγραφή. Σ I E M T P T N O A P A N N O P I I

439. Ἀριθμητικὴ διὰ λέξεων. Ἀντωνυμία - Ἀντωνυμία = Ἀντωνυμία + Ἀντωνυμία...

440. Ποικίλη Ἀκροστιχίς. Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν κειμένων...

441. Μικτὸν φθ - π - γος - ου - α - εσα - ο - οο. Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μικρασιατοῦ.

442. Γρίφος. Ὀλυμπος ἢ Ἄσπρος ἢ Ἰόνιος ἢ Πόντος ἢ Πεντέλη.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ροδοσφίτης. Οἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 16ης Νοεμβρίου.

ΕΒΔΟΜΑΣΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 38ου ΦΥΛΛΟΥ

ΑΘΗΝΩΝ: Γ. Θ. Νικολάου, Γ. Πετρακιάνης, Αλ. Θ. Νικολάου...

ΑΓ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Τούλα Παπαχρονιοπούλου. ΑΙΓΙΝΗΣ: Εὐφ. Σ. Ζέρβα...

ΑΕΜΕΣΟΥ: Θ. Ν. Ρωσσίδη. ΜΙΤΥΛΙΝΗΣ: Ἀπόγονος Χατζηχρίστου.

ΝΕΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ: Δ. Σταματοπούλου. ΠΑΤΡΩΝ: Σπυριδούλα Κ. Τσιαντζή...

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ. Τῶν εὐχρηστών τὴν λύσιν τὰ ὄνοματα ἐπέθεσαν εἰς τὴν Κληρονομία...

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ. Ἐσωτερικοῦ: Ἐξωτερικοῦ: Ἐτήσια... 4,50...

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ. ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ 1879. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20. Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15...

Ο ΛΟΥΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΜΑΡΟΚΟΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEU ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ' (Συνέχεια)

Ὁ Ἰβραῖος Σίμων ἦτο πασίγνωστος ἀπὸ τὴν Ταγγερὴν...

δὲν θὰ ξαναβροῦν. Ἐχουν τὴν ἰδέα, ὅτι σὰς ἐσκότωσε ὁ σιδηρόδρομος.

— Καὶ τώρα ἄς μιλήσωμε, εἶπεν ὁ γέρω-Σίμων...

δὲν θὰ ξαναβροῦν. Ἐχουν τὴν ἰδέα, ὅτι σὰς ἐσκότωσε ὁ σιδηρόδρομος. — Καὶ τώρα ἄς μιλήσωμε...